

TT 216:1 Komen ooit voeten gevleugeld

Ko- men ooit voe-ten ge - vleu-geld mij mel-den de vre-de,
daalt o- ver smeulen-de aar-de de dauw van de vre-de,
wordt ooit ge - hoord
uit mensen - mon - den dat woord:
wij zul - len rus - ten in vre - de.

2 Dan zal ik huilen en lachen en drinken en slapen;
dromen van vluchten en doden en huivrend ontwaken
Maar niemand vlucht
nergens alarm in de lucht
overal vrede geschapen.

3 Dan zal ik zwaaien naar vreemden, zij zullen mij groeten.
Wie was mijn vijand? Ik zal hem in vrede ontmoeten.
Dan zal ik gaan
waar nog geen wegen bestaan -
vrede de weg voor mijn voeten.